

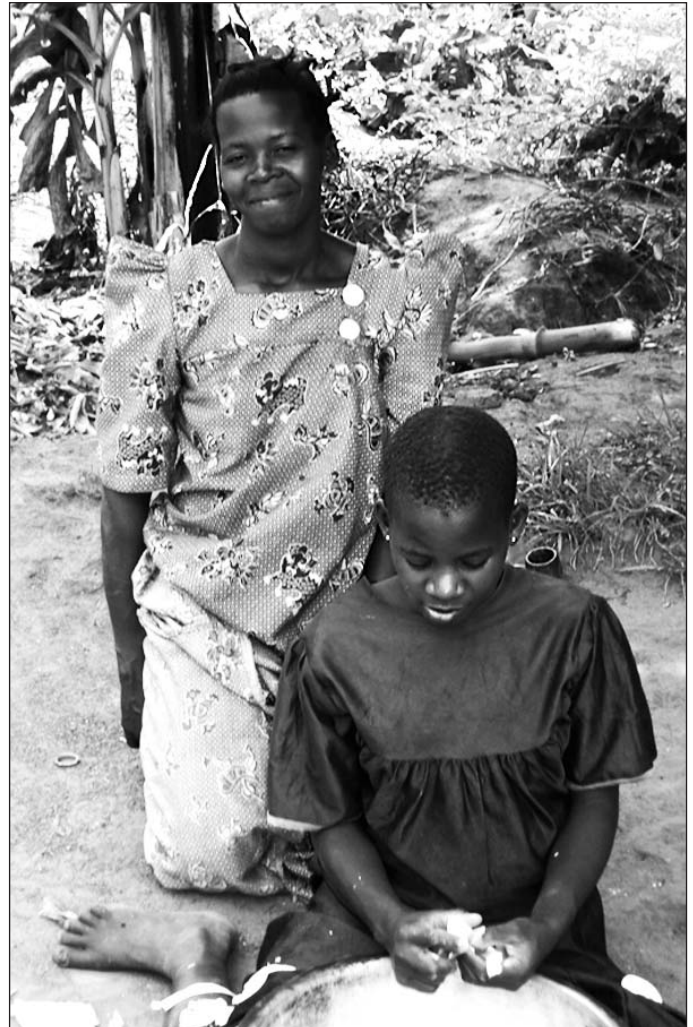
Alice – et symbol på at det nytter

Styrket tro på VEDCO-prosjektet

– Vi som er så heldige at vi fikk bli med i denne prosjektgruppen, er mer entusiastiske enn noensinne når vi opplever at denne type prosjekt virkelig hjelper, skriver lederen i VaUs prosjektgruppe, Jan Løvholt, i dette bladet. – Vi er stolte på VaUs vegne over at en liten, ideell organisasjon som vår, med så små midler, kan

stå fram og vise hvordan dette kan gjøres, skriver Løvholt. **Side 4 – 5.**

Naluze Alice er en av dem som er med i VEDCO-prosjektet. Og hun er et eksempel på at det hjelper folk ut av fattigdommen. Anne Carling forteller om besøket hos bøndene Alice og Basil Wafula. **Side 6 – 7.**

Alice sammen med den den eldste datteren. Alice og mannen arbeider hardt, og viser at VEDCO-prosjektet er en vei ut av fattigdom.

Sommerfest!

Årets sommerfest vil gå av stabelen **fra kl. 15 lørdag 16. juni 2006** i **Holsteinveien 24 på Nordberg i Oslo.**

Adkomst med T-banelinje 3 (Sognsvannsbanen) til Holstein stasjon. Toget stopper i bunnen av hagen til Holsteinveien 24, men man må gå rundt to hus, et blått og et rødt, for å komme hjem til dagens vertskap, Tone og Carl Emil.

Ta med grillmat og/eller annet egnet for en sen lunch i det grønne. Styret vil gjerne ha beskjed om hvem som kommer innen 10. juni, men etteranmeldelser er også fullt ut akseptert. Gi beskjed per e- post til **harald.julsrud@chello.no** eller **bodil.bakken@klartale.no** eller per tlf. til Bodil: **21 91 78 90** (etter kl. 19).

Velkommen!

Lederens spalte

Ja, de penga...

Av Tore R. Semb

«Ja, de penga, ja, de penga — er til bekymring for fattig og rik.»

Så skriver Vidar Sandbeck, og det er så sant, så sant.

I vinter lå det an til en pengekrise for foreningen. Vi fikk uforutsette utgifter til reparasjon og ferdigstilling av lærerboligene i Walukuyu og Kirilamba som langt overskred våre årlige inntekten fra medlemskontingenten. Det problemet løste vi fint ved at så mange av medlemmene våre tok utfordringen og ga sjenerøse bidrag i forbindelse med «kronerullingskampanjen». Vi har nå tegnet kontrakt med VEDCO, som skal overta byggherreansvaret på våre vegne, og det er inngått kontrakt med en lokal entreprenør om utførelse av arbeidene. Pengene er overført, og vi ser frem til at boligene snart kan bli til glede for lærerne og elvene i landsbyene «våre».

Men dette er ikke våre eneste økonomiske bekymringer. Inntektene fra medlemskontingenten viste seg å være omtrent halvparten av den egenkapitalen som var nødvendig og budsjettert med for VEDCO-prosjektet. Heldigvis hadde vi nok reserver til at vi løste også dette problemet, og vi kan puste ut for i år, men nå er kassa nesten tom.

For at vi skal kunne få nok inntekter til å dekke egenkapitalen de følgende årene, var det helt nødvendig å heve medlems-

avgiften til 300 kroner per år. Det ble opplest og vedtatt på årsmøtet i april. Dermed skulle våre økonomiske bekymringer være over. Men det er de ikke. Vi har ca. 200 medlemmer. Dersom alle betaler det de skal, skulle våre inntekter bli 60000 kroner per år, men nå viser det seg fra tidligere år at nesten en tredel (30 prosent) av medlemmene ikke betaler kontingenten. Hva dette skyldes er ikke godt å si. Noen glemmer det vel, andre glemmer å gi beskjed om at de ikke lenger ønsker å være medlem, og for noen har vi feil adresse, slik at fakturaene ikke når frem.

Vi må huske på at det koster oss å ha ikke-betalende medlemmer, for vi har de samme utgiftene per medlem til trykking, porto, osv. for disse, som for dem som betaler. «Fri riders» har vi ikke råd til. De «spiser» av våre midler, og vi sitter igjen med et redusert beløp som kan benyttes til egenkapital i prosjektsammenheng. Det er ingen av oss tjent med. Her må det ryddes opp!

Vi sender ut dette Uganda-nytt uten konvolutt, nettopp for å spare penger. Derfor følger det heller ingen giroblankett med i år. Vi oppfordrer alle til å betale medlemsavgiften for 2007, gjerne med elektronisk betaling, til vår konto **0530 07 84595**.

Dersom det er noen som har dårlig samvittighet for at de har glemt å betale tidligere års medlemsavgift, så er det full

anledning til å rette på det ved å betale et større beløp enn kontingenten for i år. Men det er ikke et krav. Poenget er at vi fra i år får redusert andelen ikke betalende medlemmer.

I år setter vi en betalingsfrist på 15 dager fra den datoen da Uganda-nytt sendes ut. Straks etter forfallsdatoen vil vi følge opp med en hyggelig telefon til dem som fremdeles har glemt å betale. På den måten kan vi få rede på hvorfor betalingen er uteblitt, eller om det skulle være noen som måtte ønske gå ut av foreningen, noe vi naturligvis slett ikke ønsker.

Mark Twain har sagt: «Most of my worries came to nothing.» Jeg er i grunnen heller ikke så veldig bekymret, for jeg er sikker på at de aller fleste av våre medlemmer ønsker fortsatt å være med i VaU og støtte det gode arbeidet som vi gjør i Uganda.

Vær soldidarisk – betal medlemskontingenten!

Venner av Uganda

Postboks 6652
St. Olavs plass
0129 Oslo
www.vau.no

konto nr. 0530 07 84595

Leder:
Tore R. Semb, tlf. 67 77 74 05
tore.semb@c2i.net

Nestleder
Annie Ryan, tlf. 98 26 50 94.
annie.ryan@chello.no

Leder for prosjektkomiteen:
Jan Løvholt, tlf. 66 98 87 58
jan.lovholt@peab.no
Redaksjon/layout Uganda-nytt:
Bodil Bakken, tlf. 900 57 859
bodil.bakken@klartale.no
Redaktør på nett:
Carl Emil Petersen, tlf. 916 03 343
carl.e.p@online.no

Workshop i Uganda i forbindelse med prosjektet: Fra venstre Henry (VEDCOs sjef), Karl, Cato, Mandharwina og Jennifer.

Hyggelig årsmøte

Referat fra årsmøtet mars 2007:

Et hyggelig årsmøte med god stemning, denne gangen i Oslo Arbeidersamfund. 30 medlemmer møtte. Leder av VaU, Tore Semb, ledet møtet, og vanlige årsmøtesaker ble gjennomgått. Regnskap og budsjett viser at vi har det nokså trangt, det er en kraftanstrengelse for vår lille forening å skaffe penger nok til egenandelen for prosjektet vårt i Uganda. Forslaget om å øke medlemskontingenten til 300 kr ble enstemmig vedtatt.

Valg

Carl Emil Petersen og Elin Ranneberg-Nilsen gikk ut av styret, Carl Emil etter lang og trofast tjeneste. Men han kommer fortsatt til å ha ansvaret for våre websider. To nye medlemmer ble valgt inn i styret, som nå består av: Tore Semb, Bodil Bakken, Helge Brunborg, Frøydis Guldahl, Harald Julsrud, Kristine Nordenson, Annie Ryan, Turid Walle.

Prosjektet vårt

Karl Solberg og Svein Bjørnsen fra Prosjektgruppa orienterte om framgangen i jordbruksprosjektet som vi har i samar-

beid med VEDCO i Nakasongola og Luwero. Planen var at 2400 familier skulle være målgruppa innen 2009. Nå har Norad kuttet bevilgningene, og vi må avslutte innen utgangen av 2008. Det betyr en del færre familier. Men arbeidet følger planen, og det er nå ca 1600 familier som er med. Det er stor tilfredshet med de deltakende bøndenes og VEDCOs innsats. Når det gjelder lærerboligene, er det nå skrevet kontrakter. Arbeidet settes i gang ganske snart.

Anne Carling kommer med ny oppdatering på websidene om de to familiene vi følger. Aase Jørgensen fortalte at på den siste prosjektreisen hadde de klart å samle barn med spesielle behov fra Kiralamba-distriktet. Den største gruppa var døve, og det er nå ansatt en hjelper som selv er döv, og skal undervise i døvespråk.

RESCU-prosjektet

Hildur Haveland orienterte. Det var stor skuffelse da Norad avsto søknaden vår. Og slik VaUs økonomiske situasjon er nå, har vi foreløpig ikke anledning til å bidra med økonomiske midler.

Skolegruppa

Ingrid Opdøl orienterte. Formålet med vennskapsskolearbeidet er mangesidig: det vil kunne øke kunnskapene, skape en bevisstgjøring, knytte vennskap. Skolegruppa har arbeidet med å skaffe vennskapsskoler til våre tre samarbeidsskoler i Uganda, og det har de klart. Sosiokulturell gruppe. Liv Patel orienterte. De har foreløpig konsentrert seg om gamle, og skaffet en del gamle det de ønsket: tepper og madrasser. Nå ønsker de å skaffe moskitonett til barna. Malaria er et av de største helse problemene i Uganda.

Markedsføring

Tore orienterte. Det er tre ting som skal gjøres:

- Websidene skal være mer utadrettede.
- Vi skal få til intervjuer med medlemmer av VaU i norske aviser.
- Vi skal få fatt i givere, særlig bedrifter, som vil støtte deler av vårt arbeid.

Frøydis Guldahl,
referent

Har du e-post? Send oss adressen!

Vi ønsker å spare utgifter til porto og kopiering, og oppfordrer vi medlemmene til å sende oss e-postadressene sine. Dermed kan både Uganda-nytt og annen informasjon sendes elektronisk til dem som ønsker dette.

Send din e-postadresse til
bodil.bakken@klartale.no

VaUs kontonumre

Medlemskontingenten

er på 300 kroner per år og betales til konto

0530 07 84595

Pass på at navn følger betalingen slik at den kan identifiseres.

Konto for **gaver med skattefradrag** er

0539 16 80770

Kravet for fradrag er at man gir mer enn 500 kroner i året, og at personnummer oppgis ved betaling.

– Dette hjelper virkelig

Utvikling av bærekraftige lokalsamfunn i Luwero og Nakasongola – tilbakeblikk på 2006 og målsettinger for 2007.

Av Jan Løvholt, leder i prosjektgruppen

Kort oppsummering om samarbeidsprosjektet med VEDCO (Volunteer Efforts for Development Concerns): Prosjektet er lokalisert til ett «sub-county» i hvert av distriktene Luwero og Nakasongola, henholdsvis Kakooge og Kalagala.

Prosjektet er planlagt i tre faser:

1. Fase «Food Crops»

Forbedre småbrukernes kompetanse og kapasitet til selvberging og kommersielt jordbruk og husdyrhold.

2. Fase «Cash Crops»

Introdusere inntektsgivende aktiviteter, forbedre betingelser for handel mellom småbrukerne og oppkjøpere, tiltak for bedre behandling og mindre skader på frukt og grønnsaker etter høsting, og etablering av et informasjonssystem for markedsføring, salg og eksport av jordbruksprodukter.

3. Fase «Industrialisation»

Sikre småbrukerne adgang til mikrofinansiering, etablering av ressursentre for utvikling av primærnæringen, samt hjelpe til med å etablere dialog mellom brukerne og myndighetene.

Hva skjedde i 2006?

Per desember 2005 var 13 bondegrupper med 417 familier etablert, og fase 1 var godt i gang. Per desember 2006 var 28 bondegrupper med 1035 familier etablert, og både fase 1 og 2 er godt i gang, og de første steg i fase 3 er tatt. Etter en noe forsinket oppstart i 2006 (hovedsaklig på grunn av sen innbetaling fra NORAD, samt kraftig tørke) utførte VEDCO en imponerende snuoperasjon og kom i mål med bedre framdrift enn planlagt til en lavere kostnad enn budsjettet!

Anne og Aase var i Uganda i februar, med hovedvekt på kvinnegruppene og skolene, samt samtaler med VEDCO om et utvidet samarbeid. Svein, Jan og Karl var i Uganda i august/september med hovedvekt på VEDCOs årlige møte, befaringer til Kakooge og Kalagala, og etablering av den første, svært vellykkede «workshop». Anne var nede i desember på privat besøk, men hun benyttet også tiden til å delta i kvinnegruppenes utstilling av egenproduserte varer i Nakasongola. Vi har

Unge beboere i Kakooge.

valgt å gi støtte til de nåværende elevene ved Mulusa Academy til og med S6, men vi ønsker ikke å støtte nye elever. Vi ønsker i stedet å gi skolestøtte til handikappede barn i de områder vi jobber sammen med VEDCO.

Den støtte vi har gitt til Nakasongola District Health office har vi stoppet, da de få rapporter vi har mottatt, ikke tydet på at pengene kom fram til dem de var ment for. I stedet støtter vi VEDCOs satsing innen hiv/aids i «vårt» prosjekt. Kvinnegruppene hadde i desember en egen vellykket utstilling i Nakasongola for å vise hvilke kunnskaper de har ervervet

seg innen produksjon av husgeråd etc. Det har vært vanskelig å vurdere målsetting og resultatorientering i dette arbeidet. Vi vurderer å endre R&Bs ansvarsområder, og legge dem inn i VEDCOs organisasjon, for å ha en større mulighet til å følge opp resultatene i forhold til den økonomiske støtte vi gir.

Hva skjer i 2007?

Et moment som VEDCO har tatt opp ved flere anledninger, er mangelen på en prosjektbil. Prosjektet foregår i av-sidesliggende landsbyer, med stort behov

Forts. neste side

*Prosjektgruppens rapport
(Forts fra forrige side)*

for transport av planter, griser og høns, og til nå har VEDCO «lånt» andre giveres biler til vårt prosjekt, noe som er kostbart og tidkrevende. Vi valgte derfor å søke NORAD om midler til kjøp av bil. Til alles overraskelse og begeistring aksepterte NORAD, og bevilget et engangsbeløp på ca 200 000 kroner, noe de samtidig påpekte var en sjeldenhet i slike prosjekter.

Dessverre reduserte NORAD vår søknad for driften av prosjektet, slik at totalbeløp fra NORAD ble på 705 000 kroner, mot vår søknad på ca 870 000 kroner. I tillegg har vi fått beskjed om at prosjektet skal utfases og avsluttes i 2008, og ikke i 2009 som vi hele tiden har forutsatt. Vi er i dialog med NORAD og skal ha et møte i løpet av mai for å avklare årsakene til dette, samt beskrive hva dette vil bety for prosjektets totalitet. Dersom NORAD fastholder utfasing i 2008, må vi allerede nå igangsette en revidert framdriftsplan sammen med VEDCO for å skape den optimale løsningen for prosjektet.

Planlagt satsing

Den planlagte satsingen i VEDCOs budsjett for 2007 var, forut for en eventuell utfasing i 2008:

- Øke antall bondegrupper fra 28 til 55, og antall involverte familier fra 1035 til 1633.
- Lære opp 60 nye RDEs (Rural Development Extension), som skal bidra med opplæring og tjenester for farmergruppene.
- Opplæring av 15 av de opprinnelige 28 bondegruppene i Fase 3; deltagelse i landbrukshandel og «farm business education».
- Introduksjon og oppfølging av R&Bs arbeide med kvinnegruppene.

I tillegg har VEDCO akseptert å ta ansvaret for oppfølging av rehabiliteringen av lærerboligene i Walukunyu og Kiralamba, noe som burde kunne starte i mai/juni i år.

Anne & Aase har allerede vært på ett besøk i Uganda. Vi hadde før reisen besluttet at framtidig støtte til skoler i større grad skal fokusere på dem som er funksjonshemmede og ikke kan (eller får) delta i normale skoler. Resultatet er at vi satser på døveopplæring i Kiralamba, som en prøveordning, og vi har engasjert Nalubega Josephine som lærerinne ut året. Også her vil VEDCO være vår støtte-spiller; utbetale lønninger og få inn rapporter.

Vi har også etablert kontakt med to familier. Og vi har skrevet nye kontrakter med Rebecca og Betty, som nå lønnes via VEDCO og rapporterer til oss, via VEDCO.

Vi reiser ned til årlig møte i slutten av august, og jobber nå med å etablere et nytt seminar, tilsvarende suksessen fra 2006. Denne gang ønsker vi at VEDCO, i større grad enn sist, skal være bidragsyter i seminaret, og vi er ferd med å utarbeide en interessant agenda. Vi har invitert NORADs saksbehandler til å være der samtidig med oss, slik at NORADs representant(er) kan få oppleve den entusiasme og nyvinning som vårt prosjekt representerer, men vi har ikke fått noen klar tilbakemelding enda. Uansett vil vi invitere deltagere fra ambassaden i Kampala til å delta, både på befaringene ut til prosjektet og til seminaret.

Konklusjon

Vi har det siste året prioritert å forbedre VEDCOs rapporteringsrutiner og framdriftskontroll. Vi har jobbet hardt for å forenkle tilleggsprosjektene med støtte til skoler, kvinnegrupper og hiv/aids, samt omdefinere en del av målsettingene, slik at vi kan stå for de krav som rettes fra NORAD, om at prosjektene skal være målrettet, ha målbare mål, og være resultatorientert, og vi føler vi har kommet svært langt her. Spesielt er det uhyre interessant å se hvor raskt VEDCO har skjønnet våre krav til forutsigbarhet, oppfylging av budsjett og kontroll med framdrift og økonomi, og hvordan de har gjennomført dette på en meget profesjonell måte.

Et lite skår i gleden over utviklingen i prosjektet er selvfølgelig meldingen fra NORAD om at prosjektet må fases ut ett år før tiden, men vi har ikke gitt oss ennå!

Vi som er så heldige at vi fikk ble med i denne prosjektgruppen, er mer entusiastiske enn noensinne, når vi opplever at denne type prosjekt virkelig hjelper og bidrar til å redusere fattigdommen på landsbygda i Uganda. Vi er stolte på VaUs vegne over at en liten, ideell organisasjon som vår, med så små midler, kan stå fram og vise hvordan dette kan gjøre. Og vi gjentar til slutt fra Uganda-nytt 2/2006:

«Dersom VaU og VEDCO lykkes i denne 5-årsatsingen, så vil ca 20 000 mennesker bli løftet opp fra fattigdom til matsikkerhet og inntektsgivende produksjon for den nette sum av 150 kroner per person. Hvis ikke dette er topp effektiv U-hjelp, så vet ikke jeg...»

Vi tror på dette, vi – enda mer enn sist!

Film:

Vi har mottatt en film på DVD, innspilt for VEDCO, som viser ca 15-20 minutter fra vårt samarbeidsprosjekt. Filmen er meget profesjonelt laget, og gir et svært godt bilde av det arbeidet VEDCO gjør i samarbeide med VaU. Dersom noen er interessert i en kopi av filmen, kan den bestilles via VaU, og forhåndsinnbetales med 50 kroner på VaUs konto nr 0530 07 84595 innen 1. juni 2007.

Yam-planten i Kalagala. Karin Løvholt til høyre.

Skolegruppa trenger fortellere

Av Frøydis Guldahl

Den viktigste oppgaven er å videreføre det arbeidet som ble begynt med det første prosjektet vårt, vennskapsskolearbeidet. Vårt mål er at alle skolene vi samarbeider med i Uganda skal ha hver sin norske vennskapsskole. Dette kan gi faglig utbytte for begge skoler, forståelse og innsikt i andres levekår, kjennskap til en annen kultur, gode holdninger til andre og fremmede folk. Skolene legger vekt på det de ønsker, og det skal ikke føre til utgifter for skolen. For tiden har vi tre skolepar. Det er Walukunyu/Vevelstadåsen skole i Ski, Kiralamba/Sætre skole i Hurum og Kalegala/Fløysbonn skole i Opegård. Brevskrivning er en viktig del av aktiviteten. Hver gang det er folk fra prosjektet som reiser til Uganda, får de med seg en bunke brev. Og skolene i Uganda får med brev tilbake. Lærerne har også kontakt. Noen av de norske lærerne har vært i Uganda på besøk.

Det er ikke en forutsetning at de norske skolene skal bidra med gaver. Men det er morsomt å gi bort. Så de fleste har samlet inn penger og sendt nedover forskjellig type utstyr, som fotballer, hoppetau, bøker og liknende. Vi blir ganske imponert i blant, nå nylig av Fløysbonn skole, der vi egentlig har en vennskapsklasse, 9C, som arbeider med et prosjekt om Uganda.

Skolen har nettopp hatt aksjonen «Gi en dag for andre». 9C gir sine penger til noe som skolen i Kalegala ønsker seg: To ovner slik at skolen kan lage et måltid til alle elevene hver dag. Og det var ikke småpenger 9C samlet inn: 11.000 kroner! Resten av pengene går til skolemateriell. Samme dag hadde lærerne ved Fløysbonn en spontaninnsamling og fikk inn 1.500 kroner. Dette skal gå til rullestoler til funksjonshemmede barn i Kalegalaområdet. Sætre skole har penger klare, øremerket finansiering av kokeovn til skolemåltid ved Kiralamba skole.

I forbindelse med skolenes engasjement må nevnes at skolegruppas utsendte hadde en samtale med lederen for Uganda National Teachers' Union (UNATU), Teopista Birungi i Kampala 5. mars i år. 30 000 av Ugandas lærere er organisert i UNATU. Teopista understeket sterkt at en prioritert oppgave for UNATU er å arbeide for å tilrettelegge for et godt og trygt skolemiljø ved hver skole.

Et annet svært viktig emne er skolemåltidet, Teopista Birungi presiserte at det er nødvendig å bevisstgjøre både lærerne, foreldrene og lokalmiljøet for øvrig om hvor viktig det er for elevene å få et måltid i løpet av skoledagen. Det styrker både elevenes lærevne og vekstvilkårene generelt. Alternativet er å bli sultne og

Kalegala Primary School, Church of Uganda.

rette lenger før skoledagen er omme. Medlemmer i skolegruppa besøker også skolene med opplysninger og bilder fra Uganda. I den forbindelse har vi følgende idé, som kan involvere andre medlemmer i VaU. Vi har alle noen interesser og kunnskaper om Uganda i en eller annen retning. Vi vil gjerne ha fatt i folk som er villige til å komme til vennskapsskolene våre og fortelle, gjerne vise bilder om et eller annet i Uganda. Særlig de som nettopp har vært på reise, har vel noe å fortelle. Vi har en del forslag til temaer, men her er alt opp til det du helst vil selv. Her er noen av våre forslag: Om primærnæringene. Kvinners muligheter og rettigheter. Barns muligheter og rettigheter (Barnekonvensjonen). Skolemiljøet. Etniske grupper/språk. Media/presse. Historie. Geografi. Helse. Vannveier i Uganda. Konsekvenser av befolkningsvekst. Ernærings situasjonen for sårbare grupper. Eldres livssituasjon i dagens Uganda. Reiseopplevelser...

**Hører vi fra dere?
Kontakt Ingrid Opdøl,
tlf 22 15 46 77**

Basil vil helst dyrke jorda

Besøk hos Basil Wafula
brev 2, Anne Carling

Vi var på et nytt besøk hos Basil i slutten av februar. Han tok godt imot oss og var stolt over å vise at veggene på huset var blitt litt høyere siden sist.

Basil, eller Bashir som han selv uttaler det, er muslim. Derfor driver han ikke med griser. Riktignok sa han sist at han skulle begynne med det, men har vel funnet ut at det ikke passet. Han er mer opp-

tatt av det som kan dyrkes enn å ha dyr. Basil har en stor «multiplication garden» med bananer. Det innebærer at han ved siden av sine store bananplanter, har mange suckers (rotskudd) som han skal gi ut til andre bønder. Det han har nå er nok til å dekke en kvart acre.

I Basils bondegruppe har de det de kaller «memorandum of understanding», som går ut på at de blir enige om hva de skal velge å satse på i en periode for å få det ut for salg. Nå gjaldt det mais i Basils

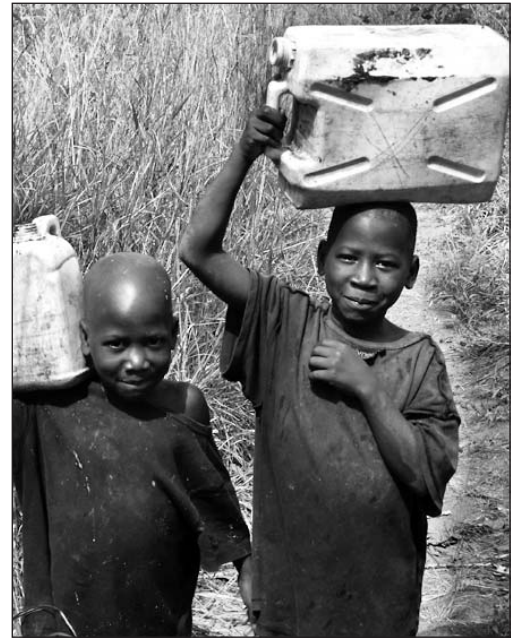
gruppe. Vi så ikke maisen til Basil, for den dyrket han et annet sted. Alle som dyrker mais, bringer den til et senter hvor den går videre for salg. En annen gang kan det være bananer de samler seg om. Basils papaya-palmer bar utrolig mye frukt. Vår sjåfør, min venn Godfrey, løp rundt og samlet frø, for han ville også ha sånne papayaer.

Basils kone, Nalukenge, hadde født en datter 12. desember, bare noen dager

Forts. neste side

Her skal det lages murstein til nytt hus for Alice og familien.

Sønnene til Alice henter vann.

Mango, høns – og nytt hus

Besøk hos Naluze Alice
brev 2, av Anne Carling

Alice tar i mot oss når vi kommer. Hun synes at arbeidet går fint og hun er veldig ivrig. Hennes problem for tiden er at det er lite regn. Som jeg skrev sist, er Alice en hardt arbeidende kvinne og hun prøver seg på stadig flere områder.

Alice har kjøpt og plantet 30 mangotrær. Det tar ca. 3 år før de bærer frukt. Hun viser oss rundt. Vi får se en søtpotetåker, og hun forteller at hun har en større åker et annet sted. På et stort område dyrkes det kasava. Det tilhører hennes bondegruppe. Hun har en egen kasava-åker ved siden av. Gruppen har fått 100 000 ushs (1000 ushs er ca. 3 kroner og 75 øre) for å selge kasava. For de pengene har de kjøpt ei ku. Den har allerede fått en kalv som er i pensjon hos Alice. De håper etter hvert å

få en okse som de kan bruke til å pløye. Alice hadde kjøpt noen kaffeplanter med støtte fra VEDCO. Det var ikke nok for salg ennå.

Grisen hadde igjen fått åtte unger. Alice hadde solgt tre for å kunne kjøpe en ny hanngris. Den forrige var blitt syk og døde. Fire grisunger skal tilbake til VEDCO. Grisen var allerede drektig igjen.

Det krydde av høner i en stor hønsegård. Halvparten av dem skal tilbake til VEDCO. Hun hadde bygd et verpehus for hønene. Det hadde hun lært fra VEDCO.

Mannen hennes og en annen mann var ivrig opptatt med å lage murstein. Alices mann fortalte at de trenger et større hus. Det de hadde, er for lite for to voksne og åtte barn. Vi fikk så vidt kikke inn, og der var ikke store plassen.

Fire barn var hjemme da vi kom på besøk. To var for små til å gå på skole. En var hjemme fordi hun ikke hadde fått ordnet med skolestart ennå. Alice fortalte det litt beskjemmet, ettersom hun vet vi er ivrige med det at barna skal på skole. En datter var sendt hjem fra skolen fordi hun ikke hadde hatt med seg skolepenger. Hun var den eneste av barna som gikk på privat skole. Det er en katolsk skole hvor det kostet 28000 ushs per termin. Vi spurte Alice om hun hadde pengene, og det sa hun at hun hadde. Hun ville sende datteren av gårde neste dag.

Det er flott å besøke Alice og mannen. De er så ivrige og de er et godt eksempel på hvordan de med hjelp fra VEDCO har kommet seg ut av fattigdom, gjennom «food security»- delen, og nå kan produsere for salg.

Forts. fra forrige side

etter jeg var der sist. Hun hadde fått navnet Namatovu Nasabe. Hun så riktig frisk og sunn ut. De forsikret at dette var siste barnet. Lubega Sadat, sønnen på 4 år, var også hjemme. Han er en utrolig sjarmerende gutt, som svinset rundt oss hele tiden og var oppslukt av Godfreys bil. De andre barna var på skolen.

Basil skrev dem ned:
Sensalo Faiswal, gutt 7 år – P1
Nakawa Sumaya, pike 10 år – P5
Nsamba Abdul, gutt 13 år – P5

Nakanwagi Hadija, pike 15 år – S2
Nansamba Shamim, pike 16 år – S4

Det er bra at han klarer å holde dem alle på skole. Men skuffende var det da vi oppdaget en ung gutt som satt bak hushjørnet og pirket i jorda. Vi spurte hvem han var. Basil fortalte at det var Ismael på 18 år, en sønn han hadde fra et tidligere forhold. Han hadde epilepsi som særlig slo ut ved fullmåne, ifølge Basil. Han hadde gått på skole til P4, men var nå bare hjemme. Det skuffende var at Basil ikke regnet

med Ismael da han fortalte om og skrev ned navnene på alle barna sine. Det ser ut til at det er mange barn som Ismael i Uganda. Jeg har møtt flere hvor foreldrene sier det er epilepsi. Men når jeg ser barna, virker det som det er noe mer. Og en jeg snakket med, lurte på om det er et resultat av det de kaller cerebral malaria.

Basil og familien setter pris på at vi kommer og er tydelig stolte over å vise frem det de får til og det de er med på.

Save Mabira!

Dette var parolen under demonstrasjoner i Kampala i april. De av dere som er på nettredaktørens lister har mottatt oppfordring om å signere et protestskriv mot at deler av denne verdens skogen skulle gis bort til SCOUL (Sugar Corporation of Uganda Limited), og Cato Lund i Kampala har viet to av sine brev til sin spalte på vau.no til saken.

Mange av dere kjenner sikkert Mabira-skogen som man kjører igjennom på vei fra Kampala til Jinja. Dette er en skummel veistrekning, der det mang en gang har oppstått farlige situasjoner når biler og busser skal forbi de langsomt gående sukker-

vognene som tilhører Lugazi-sukkerverkene. Lugazi har sukkermarker på flere sider av skogen, og må frakte sukkerrør hit og dit. Skogen er frodig og hemlighetsfull, og er en av de få urskoger som er bevart i Uganda. Særlig den sentrale plasseringen i landet gjør skogen til et aktivum, med forekomster av spennende flora, fauna og positiv innvirkning på det lokale klimaet.

I Kampala i april utartet demonstrasjonen mot at deler av Mabira skulle gis bort til SCOUL. Særlig asiatisk utseende mennesker ble utsatt for angrep, og i følge politiet ble tre mennesker drept. Som Cato skriver i et av sine brev er det sviende urettferdig at indiere blir sett som skurkene i denne affæren, ettersom SCOUL er en «parastatal» der den ugandiske stat eier 51% av aksjene, og hvor Caleb Akandwanaho (aka Salim Saleh) sitter i styret. Og er ikke giveren (den ugandiske stat) den største synderen?

Saken har fått mye oppmerksomhet, både nasjonalt og internasjonalt, og det (etter våre informasjoner) foreløpig siste kapittel ble skrevet i slutten av april. Da ble det gjort kjent at Bujagali-utbyggingen har fått støtte av Verdensbanken på betingelse av at Mabira forblir vernet. Dermed redde en naturskatt, mens den andre legges i rør...

Følg med i Catos spalte på vau.no for oppdateringer!

Nettredaktøren